

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 78/15
V Luxembourg, 9. julija 2015

Sodba v zadevi C-153/14
Minister van Buitenlandse Zaken / K in A

Države članice lahko od državljanov tretjih držav zahtevajo, da pred združitvijo družine uspešno opravijo preizkus integracije

Vendar uveljavljanje pravice do združitve družine ne sme biti zaradi tega onemogočeno ali izredno oteženo

Direktiva Unije določa pogoje za uveljavljanje pravice, ki jo imajo državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic, do združitve družine¹.

Na Nizozemskem upoštevna zakonodaja pravico do združitve družine pogojuje z uspešno opravljenim osnovnim preizkusom integracije. Ta preizkus obsega preizkus iz govornega nizozemskega jezika, iz poznavanja nizozemske družbe in iz bralnega razumevanja. Ti preizkusi se opravljajo na veleposlaništvu ali generalnem konzulatu v državi izvora ali stalnega prebivališča družinskega člana sponzorja in se opravljajo prek telefona, ki je neposredno povezan z govorečim računalnikom. Izjeme so določene za prosilce, ki se zaradi telesne ali duševne prizadetosti trajno ne morejo udeležiti preizkusa ali za primere, v katerih bi zavrnitev prošnje lahko povzročila hudo krivico.

Azerbajdžanska državljanka K in nigerijska državljanka A sta se sklicevali na zdravstvene in psihične težave, zaradi katerih se nista mogli udeležiti preizkusa integracije. Vendar so nizozemski organi njuni prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zavrnili.

Raad van State (državni svet, Nizozemska), ki je odločalo o sporu zaradi teh zavrnitev, je vprašalo Sodišče o združljivosti preizkusa integracije z zadevno direktivo.

Sodišče najprej opozori, da Direktiva za primere združitve družine, ko ne gre za begunce in njihove družinske člane, ne nasprotuje, da države članice odobritev dovoljenja za vstop na svoje ozemlje pogojujejo z izpolnjevanjem nekaterih predhodnih meril integracije.

Ker pa se Direktiva² nanaša le na merila „integracije“, Sodišče ugotavlja, da so ta merila legitimna le, če družinskim članom sponzorja omogočajo lažjo integracijo.

V zvezi s tem Sodišče poudarja pomembnost osvojitve znanja jezika in poznavanja družbe države članice gostiteljice, zlasti zaradi lažje komunikacije, interakcije in razvoja družbenih odnosov ter lažjega dostopa na trg dela in poklicnega izobraževanja.

Sodišče poleg tega meni, da glede na osnovno raven zahtevanih znanj ta obveznost ne ogroža cilja združitve družine, ki se uresničuje s to direktivo.

Vendar cilj meril integracije ne sme biti izbira oseb, ki lahko uveljavljajo svojo pravico do združitve družine, ampak olajšanje integracije teh oseb v državah članicah.

Poleg tega je treba upoštevati posebne posamične okoliščine, kot je starost, raven izobrazbe, finančno ali zdravstveno stanje zadevnih družinskih članov, da se jih oprosti obveznosti uspeha pri

¹ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224).

² Člen 7(2), prvi pododstavek.

preizkusu integracije, če se zaradi teh okoliščin izkaže, da se ti družinski člani ne morejo udeležiti tega preizkusa ali da ga ne morejo uspešno opraviti. Če bi bilo drugače, bi v takih okoliščinah taka obveznost lahko pomenila težko premagljivo oviro pri uveljavljanju pravice do združitve družine.

Sodišče ugotavlja, da je iz predložitvene odločbe razvidno, da nizozemska zakonodaja ne dopušča, da bi bili družinski člani sponzorja oproščeni obveznosti uspešno opraviti preizkus integracije v vseh primerih, ko bi ta obveznost onemogočala ali izredno otežila združitev družine.

Sodišče tudi poudarja, da strošek za gradivo za pripravo na preizkus, ki se ga plača le enkrat, znaša 110 EUR, in da znesek vpisnih stroškov znaša 350 EUR. Meni, da so ti zneski takšni, da onemogočajo oziroma izredno otežujejo združitev družine. Ti zneski pa so lahko še večji, saj je treba vpisne stroške plačati za vsako vnovično opravljanje tega preizkusa in za vsakega zadevnega družinskega člana sponzorja, poleg navedenih stroškov pa morajo plačati še stroške potovanja do najbližjega sedeža nizozemskega predstavništva, da bi tam opravili preizkus.

OBVESTILO: Vprašanje za predhodno odločanje omogoča sodiščem držav članic, da glede spora, ki jim je bil predložen v odločanje, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali pa mu predlagajo, da odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Naloga nacionalnega sodišča je odločiti o zadevi v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba enako zavezuje druga nacionalna sodišča, ki imajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106